

ἢ ἐξ ἄλλης ταυτοσημάντου ῥήζης, ὡς бмѣ, ще хашнж, зовж, ще викнж, ловж, ще хвѣнж, видж, ще зърнж, пнж, ще сръбнж, κ. τ. λ. Εὐρηνται ὁμως τινὰ ῥήματα ἐκ τοῦ τετελεσμένου εἶδους σχηματιζόμενα καὶ ἄνευ προθέσεως, ὡς ще дамъ (θά δώσω), ще рекъ (ἐρῶ), ще кажъ (θά εἶπω), ще платъ [θά πληρώσω], ще роди (τέξεται), ще хвърлиъ (θά ῥίξω), ще кръстиъ (θά βαπτίσω), ще рѣшиъ (θά ἀποφασίσω). Συνήθως πᾶν ῥήμα ἔχει τὰ δύο κύρια εἶδη μὴ τετελεσμένον καὶ τετελεσμένον, ἀλλ' εὐρηνται τινὰ ἔχοντα ἐν χρήσει μόνον τὸ μὴ τετελεσμένον εἶδος, ὡς τὸ живѣиъ (ζῶ), трѣиъ (ἀντέχω), баиъ (χειρομαντῶ), чакамъ (περιμένω) κτλ. δὲν ἔχουσι τετελεσμένον εἶδος ἐν χρήσει.

Σημ: 2. Χάριν περιεργείας παραβάλλομεν ἐνταῦθα τὸ Ἑλληνικὸν ἀρχαῖον ῥήμα εἶμι, καὶ πίνω (ἐκ τοῦ ἔμαι ἀ' ῥήτου καὶ πῖω) μὲ τὸ ἀρχαῖον. Βουλγαρικὸν κατὰ τοὺς τρεῖς ἀριθμοὺς ἐν τῷ ἐνεστῶτι μόνον.

Ἐνεστ: ἐν: ἀρ: 1) εἶμι, 2) εἶς, 3) ἐστὶ, πλθ: 1] ἐσμέν, 2) ἐστέ, 3] εἶσι,

» δυϊκ: ἀρ: 1] ἐσμέν, 2) ἐστόν, 3] ἐστόν.

Ἐνεστ: ἐν: ἀρ: 1) есмъ, 2) еси, 3) есть, πλ: 1) есмы, 2) естѣ, 3) ештѣ

» δυϊκ: ἀρ: 1) есвѣ, 2) естѣ, 3) естѣ.

Ἐνεστ: ἐν: ἀρ: 1) πίνω, 2) πίνεις, 3) πίνει, πλ: 1) πίνομεν, 2) πίνετε, 3) πίνουσι, ἢ πῖω, εἰς κτλ.

» δυϊκ: ἀρ: 1) πίνομεν, 2) πίνετον, 3] πίνετον.

Ἐνεστ: ἐν: ἀρ: 1) пнж, 2) пиени, 3) пиетъ, πλ: 1) пиемъ, 2) пиете, 3) пнжтѣ.

» δυϊκ: ἀρ: 1) пиевѣ, 2) пиета, 3) пиета.

Σημ: 3. Τὰ ἐπὶ τοῦ τρίτου παραδείγματος τῆς πρώτης συζυγίας бодж (κεντῶ) σχηματιζόμενα, ἂν ἔχωσι χαρακτηριστὸν г. κ. х. μεταβάλλουσιν αὐτὰ ἐν τῷ ἐνεστῶτι εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον καὶ εἰς τὸ πληθυντικὸν πρῶτον καὶ δεύτερον, τὸ г εἰς ж, τὸ κ εἰς ч καὶ τὸ х εἰς ш,